

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenia nr 1047/2001⁽¹⁾ i nr 2988/95⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zabronione jest i stanowi nadużycie prawa oraz stanowi zachowanie zmierzające do obejścia prawa działanie wspólnotowego podmiotu gospodarczego A (Malvi s.a.s.), który, nie dysponując pozwoleniem na przywóz lub po wyczerpaniu własnego udziału w kontyngencie, nabywa określone partie towaru od innego wspólnotowego podmiotu gospodarczego B (Tonini Roberto & C s.a.s.), który z kolei dokonał ich nabycia od dostawcy pozawspólnotowego (Banaservice srl), a następnie ich cesji w państwie trzecim na inny wspólnotowy podmiot gospodarczy C (L'Olivo Maria), który, spełniając wymogi, uzyskał pozwolenie w ramach kontyngentu i, bez przenoszenia własnego pozwolenia, dokonał wprowadzenia rzeczonych partii do swobodnego obrotu do Wspólnoty Europejskiej celem ich przeniesienia, już oclonych i w zamian za odpowiednie wynagrodzenie, niższe niż szczególna stawka celna dotycząca importu spoza kontyngentu, na ten sam podmiot gospodarczy B (Tonini Robert & C s.a.s.), który je ostatecznie sprzedaje podmiotowi A (Malvi s.a.s.)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1047/2001 z dnia 30 maja 2001 r. wprowadzające system pozwoleń na przywóz i system świadectw pochodzenia oraz ustalające metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi czosnku przywiezionego z państw trzecich (Dz.U. L 145, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 24 marca 2014 r. – Mineralquelle Zurzach AG przeciwko Hauptzollamt Singen

(Sprawa C-139/14)

(2014/C 194/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mineralquelle Zurzach AG.

Strona pozwana: Hauptzollamt Singen.

Pytania prejudycjalne

1. Czy składający się w przeważającej mierze z wody, ale zawierający też 12 % soków owocowych, napój bezalkoholowy, w skład którego oprócz cukru wchodzi mieszanka witamin wyraźnie przekraczająca – przy uwzględnieniu udziału soku w tym napoju – zawartość witamin występującą w naturalnych sokach owocowych, należy zaklasyfikować do podpozycji 2202 10 00 Nomenklatury scalonej?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
Czy taki napój jest sokiem owocowym rozcieńczonym wodą w rozumieniu kodu taryfowego 2202 90 10 11 TARIC?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na oba pierwsze pytania?
Czy taki produkt stanowi towar ujęty w kodzie taryfowym 2202 90 10 19 TARIC?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 28 marca 2014 r. – Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL przeciwko AMJ Meatproducts NV i Halalsupply NV

(Sprawa C-147/14)

(2014/C 194/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca środek zaskarżenia: Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL

Druga strona postępowania: AMJ Meatproducts NV, Halalsupply NV

Pytania prejudycjalne

Czy, mając na uwadze art. 21 i art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, art. 9 ust. 1 lit. b) [rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009⁽²⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego] należy interpretować w ten sposób, że dokonując oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wspólnotowego znaku towarowego, którego dominującym elementem jest słowo wyrażone w języku arabskim, i oznaczenia, którego dominującym elementem jest inne, ale wizualnie podobne słowo wyrażone w języku arabskim, różnica w wymowie i znaczeniu pomiędzy tymi słowami może, względnie nawet musi, zostać zbadana i uwzględniona przez właściwe sądy państwa członkowskiego, nawet jeżeli język arabski nie jest językiem oficjalnym Unii Europejskiej ani jej państw członkowskich?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 1 kwietnia 2014 r. – AEEG przeciwko Antonella Bertazzi i in.

(Sprawa C-152/14)

(2014/C 194/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Strona pozwana: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadniczo – w stosunku do obowiązków, które pozostały niezmienione i w pełni identyczne w przypadku pracowników zatrudnionych zarówno na czas określony jak i nieokreślony – można uznać za zgodny z klauzulą 4 ust. 4 dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾ przepis krajowy (art. 75 ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 112/2008), który całkowicie wyzerowuje długość okresu zatrudnienia nabytą w niezależnych organach w ramach umów o pracę na czas określony w przypadku rekrutacji zainteresowanych pracowników w drodze wyjątku na podstawie egzaminów selekcyjnych nieporównywalnych z dużo trudniejszym konkursem publicznym zaliczonym przez innych pracowników, lecz które jednak pozostają zgodne, według postanowień ustawowych, z art. 97 ust. 3 włoskiej konstytucji, jako metoda stwierdzenia zdolności do wykonywania powierzonych obowiązków?
- 2) a) Czy – w przypadku uznania, że rzezone przepisy są niezgodne z zasadami wspólnotowymi w odniesieniu do zainteresowanych pracowników zatrudnionych na czas określony – możliwe jest wskazanie obiektywnych powodów odstępstwa od równego traktowania, jakie należy zapewnić tym pracownikom względem pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, z uwagi na „cele polityki społecznej” obejmujące w tej sytuacji wymóg uniknięcia równoległej rekrutacji pracowników objętych stabilizacją zatrudnienia oraz pracowników zatrudnionych już na etacie zgodnie z ogólną zasadą dostępu do stanowisk w administracji publicznej w drodze konkursu (zasadą ustanowioną we wskazanym art. 97 ust. 3 konstytucji z zastrzeżeniem odstępstwa ustawowego, które tak jak w niniejszym przypadku przewiduje wyłącznie samo zaliczenie procedury selekcji) oraz czy te powody – w świetle ustaleń Trybunału [Sprawiedliwości Unii Europejskiej] dokonanych w [pkt] 47 postanowienia z dnia 7 marca 2013 r. [w sprawie C-393/11] – mogą być uznane za spełnione w zakresie proporcjonalności wyłącznie poprzez przyznanie pracownikom tymczasowym, którzy przeszli procedurę stabilizacji zatrudnienia, indywidualnego dodatku wliczanego w przyszłe podwyżki i niepodlegającego waloryzacji, przy jednoczesnym odejściu od normalnego przebiegu awansu w zakresie osiągniętego wynagrodzenia oraz dostępu do procedury selekcji w celu osiągnięcia wyższej kategorii zaszerogowania?